

1. Уварова О.О.: Права жінок та гендерна рівність. Навчальний посібник. Київ, 2018. <https://nlu.edu.ua/wp-content/uploads/2019/08/MSc-9-Права-жінок-та-гендерна-рівність.pdf> (дата звернення: 20.05.2021).

2. Проблеми гендерної рівності в системі соціально-трудових відносин. Всеукраїнський конкурс студентських наукових робіт з "Охорони праці", 2021.

URL:https://www.khadi.kharkov.ua/fileadmin/P_vcheniy_secretar/OXOPONA_PRACI/2021/Henderna_Rivnist.pdf (дата звернення: 20.05.2021).

3. Конституція України: Закон України від 28.06.1996. № 254к/96-ВР. Відомості Верховної Ради України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80> (дата звернення: 20.05.2021).

4. Parsons T. Age and Sex in the Social Structure It Essays in Sociological Theory Pure and Applied, 1949 — 232 (дата звернення: 20.05.2021).

Гуц А. С, курсантка

Науковий керівник:

Резворович К.Р., к.ю.н.,

завідувачка кафедри

цивільного права та процесу

Дніпропетровського державного

університету внутрішніх справ

ОСОБЛИВОСТІ ЗАХИСТУ ПРАВА ПРИВАТНОЇ ВЛАСНОСТІ ЗА ЦИВІЛЬНИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ

Сьогодні серед суттєвих проблем, пов'язаних з інститутом власності, слід виділити проблеми державної власності (власність розподілена між трьома рівнями управління, без поділу влади; державна власність потрібна, вона виконує певні соціальні функції); проблема співвідношення публічного та приватного права.

Попри наявний масив наукових розробок із досліджуваного питання, нині невирішеними залишаються проблемні питання колізійності норм вітчизняного законодавства про форми права власності; відсутня єдність у поглядах науковців щодо вдосконалення вітчизняного законодавства в частині форм права власності тощо. У структурі цивільного законодавства, що регулює відносини власності, визначено та визначено основні форми власності в Україні.

Також одночасне існування права публічної власності у всіх учасників цивільних відносин може свідчити про можливість використання для власних потреб будь-якої особи між міськими дорогами, лісами, водосховищами, надрами, пляжами та іншими громадськими будівлями та спорудами, які є

особисто об'єктами державного права. майно. Серед таких користувачів можуть бути особи з інших країн або особи без громадянства. [2, ст 94]

У цій ситуації між господарським товариством і державою чи територіальною громадою виникають корпоративні відносини, пов'язані з правами участі в управлінні, на отримання дивідендів тощо. Це правило поширюється на всі юридичні особи, крім тих, що створені адміністративним актом органу державної влади або місцевого самоврядування, згідно з яким майно забезпечене правом повного господарського управління або оперативного управління [3, с. 354].

Ми можемо спробувати навести ще один аргумент, щоб перевірити обґрунтованість цього підходу. Наприклад, якщо взяти майнові права учасників простого товариства без утворення юридичної особи (ст. 1134 Цивільного кодексу), внесок його учасників розглядається як їх спільна часткова приватна власність. Тож питання полягає в тому, чому ми не погоджуємось з таким підходом, коли мова йде про майно місцевої громади? Перед нами майже однакові учасники цивільних відносин, лише в рази більше.

В Україні існує багато нормативних актів цивільного законодавства, що регулюють форми власності, але необхідність подальшого зміцнення верховенства права у сфері нормотворчості постійно вимагає підвищення рівня організації відомчих нормативних актів.

Усі інші конструкції майнових прав, починаючи з бажання догодити існуючому політичному порядку. Справжня об'єктивна наука не має нічого спільного з поточною політичною ситуацією.

Таким чином, чинне законодавство досить успішно регулює форми права власності, спираючись на теоретичні та практичні досягнення класиків цивільного права. Однак поняття колективної та державної власності має бути закріплено законодавчо (принаймні, роз'яснене Верховним Судом України), а також орієнтовним переліком дій власника, спрямованих на шкоду правам, свободам та гідності громадян, громадськості інтереси, деградація навколишнього середовища тощо.

Подальші дослідження повинні зосередитись на роз'ясненні та закріпленні в чинному законодавстві визначень різних форм власності, а також на гармонізації цих визначень у різних сферах цивільного, земельного, господарського права тощо.

1. Білецький Д.М. Способи припинення права приватної власності за цивільним законодавством України: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.03 / Білецький Дмитро Михайлович. - Одеса, 2018.

2. Крупчан О.Д. Метолологічні засади охорони та захисту майнових прав осіб в Україні та ЄС : монографія / О.Д. Крупчан. – Т. : Підручники і посібники, 2008. – с. 160

3. Актуальні проблеми юридичної науки // Восьмі осінні юридичні читання: Збірник тез міжнар. наук. конф., м. Хмельницький, 13–14 лис топада 2009 р. У 4 ч. – Хмельницький, 2009. – 507 с